

„Još uvijek si nisam oprostio“

Bio sam dvadesetogodišnjak koji je volio automobile i brzinu. Nekoliko puta slupao sam jurilicu koju sam vozio ali na sreću uvijek sam prošao sa lakšim ozljedama. Prijatelji su mi stalno govorili da "usporim" jer sam zaista bio "divlji". Tako sam jednoga dana, nakon nekoliko popijenih piva krenuo doma iz provoda, a usput sam poveo i svog najboljeg prijatelja iz djetinjstva koji mi je bio poput brata. Bio je mrak i mokra cesta, u zavoju sam izgubio kontrolu nad vozilom i velikom brzinom se zabio u stup od rasvjete. Prošao sam sa lakšim ozljedama (kao i obično),no nažalost moj najbolji prijatelj je na mjestu preminuo. Ubio sam ga. Svog najboljeg prijatelja s kojim sam od malena dijelio dobro i loše. Nakon nesreće dobio sam zatvorsku kaznu koju sam i odslužio. U zatvoru sam potražio stručnu pomoć jer zbog grižnje savjesti nisam uopće mogao spavati, jesti ni normalno funkcionirati. Nisam više želio živjeti. Po odsluženju kazne vratio sam se doma u kuću u kojoj sam živio sa roditeljima. Smršavio sam, rijetko razgovaram, uglavnom gledam u pod. Još uvijek mi je preteško nositi se sa krivnjom. Nekoliko godina uopće nisam mogao sjesti za volan, nisam mogao voziti. Malo pomalo s vremenom sam ponovno počeo voziti. Vise nikada nisam prekoračio brzinu i više nikada nisam sjeo za volan ako bi popio čak i samo čašu pive.

U međuvremenu, oženio sam se i zasnovao svoju obitelj. Trudim se da funkcioniram normalno, vrlo sam odgovoran i pažljiv u prometu te tome stalno učim i upozoravam svoju djecu. Unatoč svemu nikada neću zaboraviti da sam upravo ja svojim neodgovornim ponašanjem svojem najboljem prijatelju oduzeo priliku da i on jednoga dana osnuje svoju obitelj i da mojom krivnjom njega više nema. Nisam se mogao suočiti sa njegovim roditeljima, iako su mi poručili da mi opraštaju ja i dan danas, ako ih ugledam na cesti sakrijem se da me ne vide jer nemam i nikada neću imati snage da ih pogledam u oči. Trudim se živjeti svoj život, ali krivnja je i dalje tu. I dalje je prisutna. Iako je prošlo već 20 godina od nesreće, svake godine toga kobnog datuma u rubrici sjećanja objavim oglas posvećen preminulom prijatelju "JOŠ UVIJEK SI NISAM OPROSTIO".

(Izvor podataka od strane osobe koja je uzrokovala prometnu nesreću pod utjecajem alkohola, tekst je pripremio Roman Horvat, tajnik zajednice klubova krapinsko-zagorske županije)